

FELLES KAMP

UKEAVIS MOT EEC NR. 4

12 november 1971

PRIS: 10 øre

UTGIVER: ARBEIDERKOMITEEN MOT EEC OG DYRTID I OSLO OG AKERSHUS

PLANLAGT KRISE I BRÜSSEL!

EEC FORKJEMPERNE FORBEREDER
"GODT" FORHANDLINGSRESULTAT.

"Fisken ga krise", "Klart norsk nei til EEC's fiskeriforslag". Dette er overskrifter fra Arbeiderbladets og Aftenpostens førstesider onsdag 10. nov., og er den foreløpige slutten på en serie krisemeldinger fra Bryssel. "Norsk medlemskap tvilsomt", sier røster i Bryssel, og andre spekulasjoner forteller at Norges svar på EEC's fiskeriframlegg kan bety brudd i forhandlingene. Men samtidig planlegges nye møter, og "ansvarlige" EEC-politikere som ministerrådets formann Aldo Moro, sier: "Vi skal nok komme fram til en ordning med Norge på neste møte".

PLANLAGT KRISE!

Det er snart et halvt år siden Norge la fram sitt forslag om "varige særordninger" for fiskeriene, og folk som den franske utenriksminister Schumann holdt fram at det i EEC

var "stor forståelse" for de særskilte forholdene i norsk fiskeri. EEC visste derfor på forhånd at de norske forhandlere ikke kunne godta det forslaget som ble lagt fram i Bryssel nå.

TILSYNELATENDE HARDE FORHANDLINGER.

Men dette passer også fint for norske EEC-forkjempere. En "krise" nå, vil gi nye forhandlingsgjennombrudd kraftig økt styrke. De norske forhandlerne vil få ord på seg for å ha kjempet for et best mulig resultat for Norge, og EEC vil bli berømmet som en forståelsesfull forhandlingspartner som tar hensyn til spesielle norske forhold. Den tendensen vi nå ser til at all debatt blir forsøkt konsentrert om forhandlingene, vil bli forsterket.

Men disse "harde forhandlingene" er i realiteten allerede avgjort. EEC er fattig på råvarer, og norsk olje, vannkraft og mineralresurser er så mye verdt for EEC-monopolene at noen ekstra innrømmelser overfor jordbrukere og fiskere er en pris de gjerne betaler.

Forts. side 4

EEC FORBEREDELSENE FORTSETTER: STATSBUDSJETTET TRUER ARBEIDSPLASSENE

Statsbudsjettet for 1972 er et nytt bevis på at Regjeringen ikke sitter med hendene i fanget og venter på forhandlingsresultatet - slik folket oppfordres til å gjøre. Aktivt og målbevisst har det lenge vært arbeidet for å tilpasse norsk politikk og økonomi til EEC.

Av forståelige grunner forsøker politikerne imidlertid å tilsløre dette faktum. Det forhindrer likevel ikke at et glipp iblandt forekommer. I Nasjonalbudsjettet, 71 heter det f.eks at den økonomiske politikken skal "legge forholdene til rette for industriens omstilling til nye markedsførhold". Det er klar tale.

Generelt kan vi slå fast:

-inntektsiden styrkes ved økte skatter og avgifter.
-utgiftene til "uproduktive sektorer" og "min-

dre lønnsomme" næringer holdes lavest mulig.

Dermed frigjøres kapital til andre formål:
- privat konsum begrenses til fordel for investeringer (særlig innen tjenesteytende næringer);
- utenriksøkonomien skal styrkes. Konsekvensen blir økt prisstigning.

Dette betyr:

-tyngre økonomiske byrder kastes over på folket
-samlet bidrar tiltakene til å styrke storbedriftene, så de bedre kan hevde seg i monopolenes EEC.

Hvordan dette kommer til uttrykk i Statsbudsjettet - Noen eksempler.

FOLKETRYGDEN

Økningen av folketrygdavgiftene rammer direkte både arbeidere, selvstendige næringsdrivende og

Forts. side 2

blir avstemningsgrunnlaget uthult?

"STOR KOALISJON" AP-HØYRE FOR JA ELLER NEI TIL FORHANDLINGSRESULTATET?

Den siste uka har gitt oss flere eksempler på at ledende EEC-forkjempere vil gjøre alt for at folkeavstemninga skal bli så ubetydelig som mulig. I artikler og "paneldiskusjon", Affenposten og V.G., hevdes det at folkeavstemning etter norsk forfatning og politisk praksis er en tvilsom framgangsmåte for viktige politiske avgjørelser. Det hevdes også at Stortingsmennene, hvis de legger større vekt på avstemningsresultatet enn på sin egen politiske dømmekraft, går fra sitt ansvar som valgte politikere, og legger det på folket. Liknende synspunkter ble ført fram av Høyres Thyness i fjernsynet forrige fredag. Hverken demokratisk sinnelag eller tillit til folkets rett og evne til å ta viktige beslutninger preger folk med slike ideer.

Avstemningsgrunnlaget en politisk sak

Men Thyness førte fram et annet viktig synspunkt i denne TV-debatten. Han ville at avstemningsgrunnlaget skulle være ja eller nei til forhandlingsresultatet. Folket skal etter hans mening altså til nød spørres om de kan akseptere den "salgspris" forhandlingene blir enige om, ikke om de er for eller mot salget. Å spørre folket om de sier ja eller nei til Romatraktatens prinsipper er tydeligvis for mye for Høyres Thyness. Og han er ikke alene om å mene det. Uttalelser fra A.P-politikere går samme veg. Det blåser i retning av en stor koalisjon også i dette sentrale spørsmålet i EEC-saken.

Folkets grunnlag

De aller fleste - også folk som ellers er

usikre i EEC-saken, og til og med en del som har tatt stilling for EEC, anerkjenner folkets rett til å få uttale seg i denne saken. De innser også at folket bør få ta stilling til det prinsipielle ved EEC-medlemskap. EEC-motstanderne vil derfor ha en overveldende majoritet av folket bak seg når de går til kamp for en reell folkeavstemning med grunnlaget JA eller NEI til fullt medlemskap i EEC. Dette vises også klart av de prøveavstemningene Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid har arrangert, hvor oppslutningen har ligget mellom 70 og 95%, med en gjennomsnitts deltakelse på ca. 85%.

NYE AVSTEMNINGSRESULTATER

STED	DEL-TAKELSE	FOR	MOT	VET IKKE
Norsk Journalistsk.	85,1%	10%	70%	20%
Arkitekthøgskolen	78,3%	6%	90%	4%
Studentbyen, Sogn	64%	9,1%	87,5%	3,4%
Statsvitenskap,	80%	13,1%	85,8%	1,1%
Etnografi, Blindern	86,5%	5,5%	91,3%	3,2%
Medisin, Blindern	60%	18,4%	81,6%	-

STATSBUDSJETTET (forts. fra side 1)

arbeidsgivere. Blandt selvstendige næringsdrivende er særlig de utsatt som fra før har svak økonomi - f.eks. bønder, fiskere og småhandlere. Økningen i arbeidsgiverandelen slår ut forskjellig. For bedrifter med mange ansatte i forhold til omsetningen (arbeidsintensive bedrifter) betyr det en stor belastning. Arbeidsintensive bedrifter finner vi blandt annet i fiskeforedling, papir-tekstil- og skotøyindustrien. Slike bedrifter er ofte små og lokalisert i distriktene. Avgiftsøkningen kan bidra til å tvinge dem konkurs eller presse dem til rasjonalisering og sammenslåing. Dette peker mot strukturrasjonalisering. I samme retning peker også det forhold at fondet til støtte for småindustrien ikke lenger finnes på budsjettet. I stedet er det kommet til noe nytt: "Bevilgninger til etablering av en ny ordning med statstilskott til strukturrasjonaliseringstiltak i industrien".

En del av folketrygdsfondet går til dette. Økningen i arbeidsgiverandelen til folketrygden rammer ikke de store bedriftene på samme måte. For det første er de mindre arbeidsintensive, for det andre har de større anledning til å treffe mottiltak. Selv finansministeren har måttet innrømme noe av dette. I sin finanstale sa han at det "ikke (er) tatt hensyn til bedriftenes

muligheter til å velte belastningen videre ved økte priser eller ved at lønningene eventuelt heves mindre enn det ellers ville være tilfelle". (Arbeiderbladet 6/10). For det tredje må det understrekes at de virkelig store bedriftene på lengere sikt tjener på at de små bukker under. Foruten å fremme strukturrasjonalisering, peker dette med andre ord også mot prisstigning. Konsekvensen blir at arbeidsfolk til syvende sist må bære storeparten av byrden. Selv et lønnstillegg som tilsvarer den reelle prisøkning (som vanligvis er større enn utslagene i konsumprisindeksen) vil ikke kompensere for dette. Årsaken er høyere skatteprosent p.g.a. progresjonen. Et lønnstillegg som i og for seg tilsvarer prisstigningen, vil m.a.o. være for lite når 30-40% går bort i form av skatt.

UTDANNINGEN

På utdanningssektoren merker vi oss flere viktige tendenser. Bevilgningene til f.eks. Universitetet i Oslo er så katastrofale at situasjonen best kan beskrives som utbyggingsstopp. Som eksempel kan nevnes Psykologisk Institutt som for å øke utdanningskapasiteten slik at man på lenger sikt kunne dekke samfunnets behov for psykologer, søkte om 44 nye stillinger. 4 ble bevilget. Et slikt misforhold mellom

SKAL VI LURES INN?

"FORLOVELSESPAKTEN" SKAL KNYTTE NORGE NÆRMERE TIL EEC

Morgenbladet kunne 18. juni gledestrålende slå slå fast at Norge skulle bli "nesten medlem" i EEC allerede fra i høst. Bakgrunnen for dette var at Kommisjonen hadde foreslått ei ordning med faste kontaktkomiteen hvor representanter for Kommisjonen, de seks medlemslandene og de fire søkerlandene jevnlig skulle møtes.

At det ikke bare er prat som skal foregå er ganske klart når vi hører at også ministrene skal kunne trekkes inn under behandling av omstridte spørsmål.

Ministerrådet vedtok så den 27. juli å gjennomføre "forlovelsespakten". Den skal tre i kraft når de fire søkerland har undertegna medlemskontraktene på grunnlag av forhandlingsresultatet. - og skal være fram til 1. januar 1973 da de nye medlemmer skal taes opp i fellesskapet.

Aftenposten meldte 22. sept. at Norge og EEC var blitt enig om en prosedyre i "forlovelsestida". Det skulle dreie seg om "gjensidig informasjon og konsultasjon"

Vi skjønner at det her dreier seg om en gradvis innordning av den norske administrasjonen i Brussel.

Hensikten med dette er for det første å hindre at Norge vedtar lover eller andre bestemmelser som kan hindre et EEC-medlemskap, og for det andre å lette overgangstiltaka.

Man bør merke seg at "forlovelsespakten" skal undertegnes som en del av forhandlingsresultatet.

Hittil har det vært vanskelig å få konkrete opplysninger om hva "forlovelsespakten" innebærer. Det virker som om regjeringa prøver å tåkelegge sin forhandlingspolitikk (pga den sterke anti-EEC-stemninga her heime?)

Uansett:

VI MÅ FORLANGE FULL ÅPENHET OMKRING FORHANDLINGENE: NEI TIL DET HEMMELIGE DIPLOMATI!

AVVIS "FORLOVELSESPAKTEN"

utdanningsinstitusjonenes behov og Regjeringens svar, umuliggjør en tilfredsstillende administrasjon fra ledelsens side. Følgen blir at staten overtar kontrollen fullstendig. På den måten vil man lette samordningen med EEC's utdanningsystem. De utdanningssøkende får dessuten en direkte økonomisk forverring ved at rentesatsene i Statens lånekasse heves.

På den andre siden ser vi en klar økning i bevilgningene til utdanningsinstitusjoner som er skreddersydd til næringslivets behov. Voksenopplæringen blir også prioritert høyt. Særlig det siste (omskolering) har en tydelig sammenheng med strukturrasjonaliseringspolitikken.

FORSKNINGEN

Lignende trekk finner vi for forskningens vedkommende - hvor vitenskapen i større grad knyttes direkte til næringslivet. Til bergverks og industriformål økes bevilgningene med 28,2%, til den medisinske og sosiale sektor med bare

Hils på min nye venninde, -
går det som jeg vil, blir det forlovelse på nyåret.

4,9%, og til fiske og fangst med 9,6%. Også for forskningens vedkommende er det klart hva Regjeringen prioriterer. Propagandaen for EEC blir tydeligvis også høyt prioritert. Mens Følgebevegelsen blir nektet statsstøtte, foreslås bevilgningene til Utenriksdepartementets informasjonstjeneste økt til det 20 dobbelte! Flere "saklige" opplysninger er nok i emning.

TILPASNING TIL EEC

Statsbudsjettet peker altså i retning av økt strukturrasjonalisering, styrking av store bedrifter, forverring for arbeidere, bønder, fiskere, utdanningssøkende og trygdede. De økonomiske byrdene veltes over på folket. Dette er i tråd med EEC's politikk. Små enheter ryddes vekk, storindustrien styrkes på folkets bekostning (jfr. Mansholtplanen og Wernerplanen).

KAMPEN MOT STATSBUDESJETTET ER DERFOR EN DEL AV KAMPEN MOT EEC.

FULL STØTTE TIL FOLKEBEVEGELSENS MOTSTANDSUKKE MOT EEC!

I tiden 20 - 27. november vil Folkebevegelsen arrangere en motstandsuke mot EEC i Etter det Felles Kamp erfarer, vil hovedinnholdet i uka være å spre en anti-EEC-avis i en million eksemplarer, arrangere en landsomfattende underskriftskampanje for et folkeavstemningsgrunnlag som avviser EEC-tilhengernes forsøk på å begrense avstemningen til å gjelde forhandlingsresultatet, og arrangere en faglig konferanse i Oslo.

AKTIV MOTSTAND ER VIKTIG OG NØDVENDIG NÅ!

"Felles Kamp" støtter dette tiltaket fra Folkebevegelsen helt og holdent. EEC-forkjempere er i febrilsk aktivitet både her hjemme og i Brussel, og enhver aktivitet fra motstandernes side som retter skytset mot EEC er nå viktig. Lokale Arbeiderkomiteer og EEC-motstandere i andre organisasjoner bør derfor støtte aktivt opp om dette tiltaket fra Folkebevegelsen, og gjøre motstandsuka til en kraftig manifestasjon av folkets organiserte motstand mot EEC i

Hvordan kan så de lokale Arbeiderkomiteer gi

denne uka den sterkeste mulige slagkraften? Jo, ved å konsentrere kreftene om: Enhetlige aksjoner med Folkebevegelsen og andre EEC-motstandere. (stands, underskriftkampanjer, lokale prøveavstemninger, møter og lokale demonstrasjoner) over alt hvor en slik enhet er mulig. Der dette ikke enda er mulig må de lokale Arbeiderkomiteene styrke EEC-motstanden alene. Overalt i Oslo- og Akershusområdet må kontaktnettet for spredningen av "Felles Kamp" styrkes. Et opplag på 40-50 000 eksemplarer pr uke vil da være realistisk som kortsiktig målsetting for spredningen av avisa.

Grunnlag for aksjonsdag mot forlovelsespakten

Folkebevegelsens motstandsuke vil ha karakteren av en agitasjons- og propagandauke, men vil sammen med Arbeiderkomiteens åpne konferanser mot EEC over hele landet danne grunnlaget for store aksjoner når forhandlingene avsluttes og EEC-forkjempere vil forsøke å knytte oss enda nærmere EEC gjennom forlovelsespakten.

PLANLAGT KRISE (forts. fra side 1)

FORSØK PÅ Å SPLITTE EEC-MOTSTANDEN I FOLKET.

Krisen har derfor to hovedsiktemål:
1. Å rekke folks oppmerksomhet bort fra det folkefiendtlige i EEC-rammestøtten som så klart kommer fram i Romatraktatens prinsipper (Fri kapitalbevegelse, fri etableringsrett, fri bevegelse av varer og tjenester og fri bevegelse av arbeidskraften). 2. Å splitte EEC-motstanderne.

Det første siktemålet skal oppnås ved å dramatisere forhandlingene og blåse opp det som hender fra dag til dag i Bryssel til et være eller ikke være for Norge. Det andre oppnås nettopp gjennom å gjøre EEC til et spørsmål om "sørordninger" for enkelte motstandsgrupper som bønder og fiskere, samtidig som EEC-tilhengerne både gjennom Aftenposten og Arbeiderpartipressa kjører ut at arbeidsfolk betaler bøndernes eksistens utenfor EEC p.g.a. subsidiepolitikken. Det faktum at EEC-medlemskap både vil bety dyrere jordbruksvarer for arbeidsfolk og dårligere priser for bønderne, skjules behendig i diskusjonen.

Vegen fra "krise" til "seier" er kort i Bryssel

Forhandlingskrisa er altså planlagt, og det "gode" forhandlingsresultatet skal bankes inn

i folket når det kommer. Om det blir som Aldo Moro antyder, allerede den 29. november, vet vi ikke, men vi må regne med at omslaget fra "krise" til "seier" for forhandlingene vil komme raskt.

"FELLES KAMP" kommer ut hver fredag og kan hentes på Arbeiderkomiteens kontor i Uranienborgveien 11 etter klokka 1900.

Støtt den organiserte EEC-motstanden i Norge ved å bli medlem av Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid, Postboks 3829, Ullevål Hageby, Oslo 8. Postgirokonto 20.88.77.

Jeg ønsker å bli medlem av Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid og sender vedlagt/har sendt til postgirokonto 20.88.77. kr 10,-. (Skoleungdom og pensjonister kr 5.-)

NAVN.....

ADRESSE.....